Canon de rugăciune către Sfântul apostol Iacob al lui Zevedeu

(30 aprilie)

Sfântul Iacov este primul mucenic dintre cei 12 apostoli, fiind ucis în anul 44, la ordinul lui Irod Agripa (Fapte 12-1;2). Biserica Ortodoxă română îl pomenește pe Iacov al lui Zevedeu la 30 aprilie și la 30 iunie (împreună cu ceilalți 12 apostoli), iar în Biserica catolică la 25 iulie.

***

Sfântul apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan evanghelistul, unul din cei doisprezece apostoli (30 aprilie):
https://www.academia.edu/42945313/Sf%C3%A2ntul_apostol_Iacov_fratele_Sf%C3%A2ntului_Ioan_evanghelistul_unul_din_cei_doisprezece_apostoli_30_aprilie_

https://archive.org/details/sf.-ap.-iacov/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ap-iacov

&&&

Troparul Sfântului apostol Iacob al lui Zevedeu, glasul al 3-lea: Apostol al lui Hristos prea ales şi frate al cuvântătorului de Dumnezeu celui iubit ai fost, prea lăudate Iacob; cere iertare de greşeli, pentru cei ce te laudă pe tine şi sufletelor noastre mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mreaja ta, ca un pescar isteţ, sufletul meu scoţându-l din adâncul greşelilor, fericite, luminează-l cu străluciri luminoase şi ca să laude după vrednicie a ta sfântă pomenire, bine îl povăţuieşte, de Dumnezeu grăitorule, Sfinte apostole Iacob.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel mai înainte de veci împreună fără de început cu Tatăl şi Dumnezeul Cel Desăvârşit, Întrupându-Se, S-a arătat pe pământ ca un Om şi împreună lucrător şi slujitor harului prea înţelept, te-a arătat, fericite, cu puterea Lui întărit.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscând bunul fel al sufletului tău, Dumnezeu cel mai înainte Atotştiutor şi tăria ta şi gândul tău cel nebiruit, mărite, mai înainte socotind, cu slujitorii Săi te-a aşezat, ca să-L vesteşti peDânsul neamurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îngerul Sfatului celui Mare al Tatălui, din Maica ce n-a ştiut de bărbat, arătându-Se lumii, Trup a luat; care pe tine ucenic cu virtuţi împodobit te-a arătat şi de Dumnezeu grăitor, ca să veşteşti cuvintele Lui, apostole Iacob.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lucruri prea mărite de tine s-au grăit în neamurile neamurilor; că pe Dumnezeu Cuvântul în pântece L-ai încăput, şi curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare, Marie. Pentru aceasta toţi te cinstim pe tine cea după Dumnezeu, ocrotirea noastră.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit Cerurile cu pricepere şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra Bisericii, Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine suflarea cea repede de sus a Mângâietorului aprinzându-te, înţelept de Dumnezeu grăitor te-a arătat, spunând luminat Măririle Cuvântului Celui ce S-a Întrupat, căruia şi însuţi văzător ai fost.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine ca pe o săgeată aleasă şi ascuţită, Cuvântul în inimile vrăjmaşilor te-a înfipt, ca să rupi sufletele celor potrivnici, prea înţelepte şi să dobândeşti prăzile lor, sfinte tăinuitorule, apostole Iacob.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţită şi de lumină purtătoare naşterea ta, înţelepte, pentru apropierea cu rudenia cea cu Dumnezeu, prea fericite, luminat arătată se vede; că din pruncie te-ai arătat trăitor cu Cuvântul împreună.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucuria nepătatului tău suflet fiind văzută de Stăpânul şi mai înainte de chemare, fericite Iacob, te-ai arătat lui vrednic de primit şi orânduielii Lui cunoscător te-ai făcut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai înaltă decât Heruvimii şi decât Serafimii te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare; că tu Singura ai primit în pântecele tău pe Dumnezeu Cel Neîncăput, Ceea ce eşti neîntinată. Pentru aceasta pe tine toţi credincioşii cu cântări pururea te fericim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu şi Puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu Bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiesc propovăduitor al lui Hristos te-ai făcut fericite Iacob, că tu chemat fiind, degrab ai urmat, nesocotind părinteasca legătură şi cele trecătoare cu cele veşnice schimbându-le. Pentru aceasta şi moştenirii cereşti celei negrăite te-ai învrednicit, pururea vrednicule de cântare.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, căldurosul tău dor către Stăpânul! Că tu pe Dânsul foarte L-ai iubit, cu strălucirea Lui fiind luminat şi preschimbat te-ai arătat tuturor a doua lumină, cu razele cele dintâi şi cu mărirea, fiind strălucit, prea fericite Iacob.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţă cinstită şi prea minunată ai avut, căci cu dorinţa luând şi dorirea cea de neoprit, ai dobândit fericirea cea mai de pe urmă, a gândului binelui, de Dumnezeu înţelepţite, cântând împreună cu cei fără de trup: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine însuţi dându-te tot voilor Stăpânului, apostole de Dumnezeu învăţate, la înălţimea virtuţilor te-ai ridicat în chip vădit şi la dumnezeiasca culme cu adevărat; şi de acolo râurile tămăduirilor izvorăşti, celor ce măresc sfântă pomenirea ta, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu eşti lauda credincioşilor, ceea ce nu ştii de mire, tu ocrotitoarea, tu şi scăparea credincioşilor, zid şi liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi izbăveşti din primejdii pe cei ce te cunosc pe tine cu credinţă şi cu dragoste, de Dumnezeu Născătoare, prea curată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la Lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca alt Ilie nou cu râvnă fiind aprins, pe cei ce nu se plecau propovăduirii tale ai vrut să-i arzi, mărite. Dar te-a oprit pe tine Voitorul Milostivirii, povăţându-te cu blândeţele harului.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suitu-te-ai la înălţimea virtuţii într-aripându-te prin iubirea de Scaunele cele alese ale Stăpânului şi ai dorit, mărite, a avea cinste mai mare, nu ca şi cum ai fi poftit mărirea cea deşartă, ci ca să vezi fără mijlocire pe Cel pe care L-ai iubit.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Covârşit-a Sfântul apostol Iacob, Mântuitorule, hotarele omenirii, că întru puterea Ta, ca întru o haină îmbrăcându-se, izvorăşte râuri de tămăduiri şi de minuni şi luminează marginile lumii prin credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nor luminos pe tine cel îndumnezeit şi luminat cu slava Cuvântului, în MunteleTaborului te-a umbrit, fericite Iacob. Şi te-ai învrednicit a auzi glasul Părintesc, care a adeverit Fiimea Lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndrăznire ca o Maică către Fiul tău câştigând, prea curată, purtarea de grijă cea pentru noi cei de un neam, te rugăm, nu o trece cu vederea. Că pe tine una către Stăpânul, noi creştinii rugătoare binevoitoare te avem.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor şi viforul greşelilor mă tulbură şi întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă surpă pe mine; ci, întinde-mi şi mie mâna Ta cea tare, ca şi apostolului Petru şi din pierzare mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curgeri ca din izvorul tămăduirilor neîncetat vărsând şi luminarea învăţăturilor dreptei credinţe izvorând, mărite, sufletele celor ce vin la tine cu creştinească dorinţă, le luminezi, prea fericite Iacob.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vas de încăpere al bogatei şi cinstitei Lui propovăduiri aflându-te Stăpânul, prea fericite, te-a umplut de darurile Tainelor celor mai presus de minte, slujitorule al Vieţii celei veşnice.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărirea cea de pe pământ cerând de la Hristos, ca de la un Împărat pământesc, să-ţi dea ţie, ai dobândit Împărăţia, nu cea de jos şi stricăcioasă, prea fericite Iacob, ci pe cea nestricăcioasă, pe care prinluptă ai luat-o.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stăpânul binevoind a lua pentru noi omorârea, care este pricina învierii celei adevărate a morţilor, ca pe un învăţător de Tainele Sale, pe tine, prea fericite, te-a luat împreună lucrător în noaptea în care a fost vândut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut Adâncul milostivirilor, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, izbăveşte-mi sufletul de suferinţele vieţii şi deschide-mi uşa bucuriei duhovniceşti, că spre tine, Fecioară, nădejdea mi-am pus.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Glas dumnezeiesc auzind chemându-te pe tine, dragostea de tată ai trecut-o cu vederea şi ai alergat la Hristos, cu fratele tău, Sfinte mărite Iacob. Cu care împreună te-ai şi învrednicit a vedea Dumnezeiasca Schimbare la Faţă a Domnului.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Paharul Stăpânului Hristos ai băut, precum ai făgăduit şi cu Botezul Lui te-ai botezat, de Dumnezeu fericite, căruia acum cu osârdie strigi, bucurându-te: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu razele vederii de Dumnezeu strălucit te-ai arătat, Sfinte apostole Iacob; pentru aceasta cu cununa Împărăţiei Hristos Domnul te-a împodobit pe tine, care cânţi împreună cu îngerii: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumina cea neînserată tu în Muntele Taborului văzând, la pământ ai căzut, neputând a o vedea cu ochii şi dacă ai auzit glasul Părintesc, ai strigat luminat: Binecuvântat eşti Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată ţi-a împlinit ţie făgăduinţele Cel de mari lucruri dătător; la Dânsul înălţându-te cu urmarea Patimilor Lui, Căruia stându-I înainte acum, strigi bucurându-te: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Doimea firilor, iar nu a feţelor, Celui ce S-a Întrupat din tine, Fecioară, propovăduim; pe care după Trup Îl închipuim şi ne închinăm asemănării Chipului Lui, cei ce ne-am împăcat cu Dumnezeu prin tine, Preacurată.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu o putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetul lui Avraam tu, de Dumnezeu văzătorule, agonisindu-ţi lui Hristos, Celui ce te-a chemat pe tine, ai urmat, de Dumnezeu înţelepţite şi rob te-ai făcut Lui, ca Făcătorului şi Mântuitorului, strigând: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai tare decât tunetul a fost glăsuirea ta şi decât răsunarea cea de demult închipuitoare a celor din Lege; că pe Hristos ca un tunet L-ai vestit în toată lumea Dumnezeu şi Făcător şi Mântuitor cântând: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minunat te-ai făcut, mărite, cu luminarea mărturisirii şi cu strălucirea slujirii celei adevărate lui Dumnezeu, şi domn a tot pământul fiind pus, apostole, Făcătorului şi Mântuitorului cânţi: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe SfântulDuh, Domnul.

În tot pământul a străbătut cuvântul tău Sfinte apostole Iacob, lovind ca un tunet mintea celor necredincioşi, ai luminat cu dumnezeiască lumina credinţei ca un fulger pe toţi cei ce strigă cu supunere: tineri binecuvântaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limbile ritorilor nu pot să te laude pe tine, o, de Dumnezeu Născătoare Marie, dumnezeiască Mireasă: că pe Hristos, Cel ce este peste toate Dumnezeu, L-ai născut, Fecioară, pe Făcătorul şi Mântuitorul, Căruia strigăm: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât Cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţenie săvârşindu-ţi călătoria ta, acum fiind în Locaşurile Sfinţilor, mărite, bucurându-te vezi raza cea întreit strălucitoare; de care bucurându-te, prea înţelepte, pe cântăreţii tăi plini de veselie şi de bucurie arată-i, cu rugăciunile tale, prea fericite Iacob.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nesuferind a te vedea pe făcătorii de rele şi ucigaşii, ca şi mai înainte pe Stăpânul tău, te-au ucis cu sabia pe tine următorul lui Hristos, Celui ce S-a Răstignit cu Trupul pentru noi că faptele lor defăimându-le, cu pilda vieţii tale le-ai vădit ca un grăitor de Dumnezeu, prea fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sabia cerească fiind pedepsit Irod, de răni a pierit; căci pe slujitorii şi pe ucenicii Tăi Cuvinte, pe care apostoli i-ai numit, n-a amorţit ucigându-i ticălosul. Pentru aceasta uimiţi de a ta dreaptă veghere, Făcătorule de bine, pe Tine Te slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cinstind pomenirea ta cu bucurie, te lăudăm pe tine, prea fericite Iacob, tăinuitorule al lui Hristos, cântând râvna ta cea fierbinte şi călătoria cea lungă şi luptele tale şi înjunghierea; fiu al tunetului şi lumină şi judecător şi de Taine grăitor, cu credinţă pe tine toţi te numim.

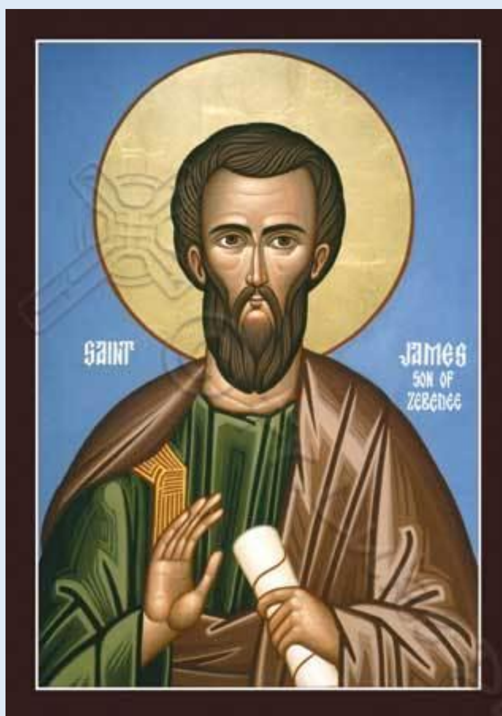
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai, o, Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, mai presus de fire născând cu Trup pe Cuvântul cel Bun, pe care Tatăl din inima Sa L-a rostit mai înainte de toţi vecii ca un Bun, pe care acum şi mai presus de trupuri Îl cunoaştem, deşi este îmbrăcat cu Trup.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Făcându-te ucenic al lui Hristos şi bând paharul Lui, înţelepte, precum ţi-a zis ţie, fericite, de sabie ai fost omorât, Sfinte apostole Iacob. Pentru aceasta toată Biserica dănţuieşte, prăznuind sfântă pomenirea ta, întru care te lăudăm pe tine.

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Iacov, fiul lui Zevedeu a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 30 aprilie

„Domn ai fost peste tot pământul, mărite, precum de tine este scris, apostol fiind Celui ce a făcut toate, şi pentru râvna ta cea călduroasă de la cei fărădelege ucidere cu sabia ai răbdat, prea înţelepte, din cinstita adunarea celor doisprezece

împreună apostoli tu întâi fiind omorât, fericite. “ (Stihiră la Doamne strigat-am, 30 aprilie)

***

Sfântul Iacov, fiul lui Zevedeu şi fratele Sfântului evanghelist Ioan Teologul, a fost unul dintre cei doisprezece apostoli aleşi de Domnul dintre pescari, pentru a-I fi ucenici. Chemat de Iisus Hristos, Iacov împreună cu fratele său au părăsit barca, pe tatăl lor şi mrejele şi s-au alăturat lui Hristos (Matei 4, 21-22), urmându-L peste tot, ascultând poruncile Sale şi văzând minunile pe care El le săvârşea. Şi Domnul a iubit atât de mult pe cei doi fraţi, încât a făgăduit unuia dintre ei (Ioan) să se odihnească la pieptul Său (Ioan 13, 23), şi a poruncit să dea celuilalt (Iacov) să bea paharul pe care El însuşi l-a băut (Matei 20, 22-23).

Şi aceşti apostoli au iubit pe Domnul atât de mult şi I-au arătat atâta credinţă, încât au vrut să cheme foc din cer asupra necredincioşilor ca să-i mistuie (Luca 9, 54); şi ar fi făcut aceasta de nu i-ar fi oprit milostivul nostru Domn Iisus Hristos.

Acestor doi apostoli, Iacov şi Ioan, fii ai lui Zevedeu, precum şi apostolului Petru, le-a descoperit, în chip deosebit, Domnul natura Sa dumnezeiască şi Tainele Sale, alegându-i pe ei dintre toţi apostolii, aşa cum s-a întâmplat, de pildă, pe Muntele Tabor, când Domnul, voind să le arate strălucirea dumnezeirii Sale, a luat pe Petru, Iacov şi Ioan şi s-a schimbat la faţă înaintea lor (Matei 17, 1-13).

După pătimirea cea de voie, învierea şi înălţarea Domnului nostru şi pogorârea Sfântului Duh, Sfântul apostol Iacov a călătorit prin Spania şi alte ţări, vestind Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi s-a întors la Ierusalim. Şi glasul lui era ca tunetul (Marcu 3, 17) când îi dojenea pe iudei, căci el vestea cu mare cutezanţă pe Iisus Hristos, prea slăvindu-L ca pe adevăratul Mesia, Mântuitorul lumii.

Iacov îi înfrunta pe farisei şi pe cărturari, învinuindu-i pentru necredinţă şi mustrându-i pentru împietrirea inimii lor. Şi ei, neputându-i ţine piept, au pus pe vrăjitorul Ermoghen să vorbească în locul lor, ca să-l facă de ocară pe apostol.

***

Bărbat îngâmfat fiind, vrăjitorul nu a vrut să facă vorbire cu Iacov şi a trimis pe ucenicul său, pe nume Filet, zicând: „Nu doar eu, ci chiar ucenicul meu va birui pe Iacov în cuvinte“.

Filet a venit la Iacov, însă neputându-se nicicum opune înţelepciunii Sfântului Duh al cărui har coborâse în Sfântul apostol, a rămas tăcut ca un mut, neputând măcar

să deschidă gura. Deosebind care este adevărul, Filet s-a întors cu umilinţă la stăpânul lui, vrăjitorul, şi i-a povestit cum nu a putut sta împotriva lui Iacov, care şi-a întărit vorbele prin minuni. Mai mult decât atât, Filet l-a povăţuit pe învăţătorul său să lase vrăjitoria şi să devină ucenicul lui Iacov.

Dar îngâmfatul Ermoghen a chemat diavoli prin vrăjile sale şi le-a poruncit să-l ţină legat pe Filet într-un loc, astfel încât acesta să nu se poată mişca de acolo. Şi a adăugat: „Să vedem cum te va elibera Iacov al tău!“

Filet a trimis în secret vorbă apostolului cum că era legat de draci prin vrăjile lui Ermoghen.

Auzind acestea, apostolul i-a trimis ştergarul său, zicându-i să se ţină de acesta şi să spună următoarele cuvinte: „Domnul dezleagă pe cel legat; Domnul ridică pe cel căzut“ (Ps. 145, 7-8). De îndată ce a rostit Filet aceste cuvinte, a fost slobozit din legăturile nevăzute; căci dracii, îngroziţi de ştergarul apostolului şi de puterea cuvintelor rostite, şi-au slobozit strânsoarea şi au fugit de la Filet.

Atunci Filet, râzând de Ermoghen, a mers la Sfântul Iacov şi, învăţând de la el sfânta credinţă, a fost botezat.

Dar Ermoghen, plin de mare furie şi supărare, a adunat diavolii care-l slujeau şi le-a poruncit să-i aducă la el pe Iacov şi pe Filet legaţi. însă apropiindu-se diavolii de locul în care stăteau Sfântul Iacov şi Filet, îngerul Domnului, la porunca lui Dumnezeu, a prins pe draci şi, legându-i cu legături nevăzute, a început să-i chinuiască. Diavolii, chinuiţi de puterea lui Dumnezeu, strigau ca să audă toţi: „Iacove, apostolul lui Hristos, ai milă de noi. Căci noi am venit să te legăm pe tine şi pe Filet la porunca lui Ermoghen. Şi iată-ne acum legaţi pe noi şi mult pătimind!“

Sfântul Iacov a zis diavolilor: „îngerul lui Dumnezeu, cel care v-a legat, să vă elibereze din legături: Şi mergeţi şi aduceţi-mi-l pe Ermoghen, fără a-i face vreun rău“. Chiar atunci, diavolii, eliberaţi din prinsoare, s-au dus la Ermoghen şi, prinzându-l, l-au aşezat legat în faţa apostolului într-o clipită şi l-au rugat pe apostol să le îngăduie să se răzbune pentru chinurile îndurate.

Apostolul a întrebat de ce nu au legat pe Filet aşa cum le poruncise Ermoghen. La aceasta, diavolii au răspuns: „Nu putem să ne atingem nici măcar de o muscă în casa ta“.

Atunci i-a zis apostolul lui Filet: „Domnul nostru ne-a poruncit să răsplătim răul cu bine. Slobozeşte-l deci pe Ermoghen şi scapă-l de diavoli“.

După aceasta, apostolul i-a zis lui Ermoghen, care fusese slobozit din legăturile dracilor: „Domnul nostru nu doreşte ca robii Lui să fie siliţi, ci vrea ca El să fie slujit de bună voie. Poţi merge oriunde doreşti!“

Şi Ermoghen a zis: „De îndată ce voi părăsi această casă, diavolii mă vor omorî, căci eu ştiu cât de năpraznică este mânia lor. Şi mai ştiu că nu îmi este cu putinţă să scap de ei dacă tu nu mă vei apăra“.

Atunci apostolul a pus în mâna lui toiagul de care se slujea în călătorii. Ermoghen a mers la casa lui cu acel toiag şi pe drum nu i s-a întâmplat nici un rău de la diavoli. Aşa încât, cunoscând puterea lui Hristos şi văzând neputinţa diavolilor, Ermoghen a adunat toate cărţile sale vrăjitoreşti, le-a adus la Sfântul Iacov şi, căzând la picioarele apostolului, a strigat: „Rob adevărat al Dumnezeului Celui adevărat, care scoţi de la pierzare sufletele oamenilor! Ai milă de mine şi primeşte pe duşmanul tău ca ucenic al tău!“ învăţând de la Iacov despre sfânta credinţă, Ermoghen a primit botezul şi a ars, la cererea apostolului, cărţile de vrăjitorie. Şi a devenit slujitor adevărat al lui Dumnezeu, ajungând chiar să săvârşească minuni în numele lui Iisus Hristos.

&&&

Iudeii, văzând cele întâmplate, s-au mâniat mult şi au convins pe împăratul Agripa să poruncească prigoane pentru Biserica lui Hristos. Şi au condamnat la moarte pe Iacov.

Atunci ***„Irod a pus mâna pe unii din Biserică pentru ca să-i piardă. Şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Şi văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat şi pe Petru, pe care prinzându-l, l-a băgat în temniţă...“ (Fapte 12, 1-4).***

Vorbind despre acest Iacov, Eusebiu, episcop al Cezareii Palestinei, scrie că, atunci când apostolul a fost condamnat la moarte de Irod, un bărbat pe nume Iosia, unul dintre cei care l-au ponegrit pe apostol în faţa lui Irod, văzând tăria şi cutezanţa Sfântului Iacov şi înţelegând nevinovăţia şi sfinţenia sa, precum şi adevărul cuvintelor rostite de el asupra venirii lui Hristos Mesia, a crezut în Hristos şi a devenit mărturisitor al Domnului. Pentru credinţa lui, acest bărbat pe nume Iosia a fost şi el condamnat la moarte împreună cu Iacov.

Înaintând către locul execuţiei, ei au întâlnit pe drum un om paralitic ce zăcea lângă drum; şi Sfântul apostol l-a vindecat. Şi când şi-au aplecat capul sub sabie, Iosia l-a rugat pe Sfântul Iacov să-i ierte păcatul făcut din necredinţa sa, acela de a-l fi ponegrit în faţa împăratului. Apostolul, îmbrăţişându-l şi sărutându-l, i-a zis: „Pace ţie!“ Şi amândoi, plecându-şi capetele sub sabie, şi-au sfârşit vieţile împreună. Aceasta s-a întâmplat, cu voia lui Dumnezeu, în anul 44 d.Hr.

După ce au fost decapitaţi, trupul Sfântului apostol Iacov a fost luat de ucenicii săi şi, cu voia lui Dumnezeu, a fost adus de aceştia în Spania, unde, până astăzi, la mormântul sfântului sunt săvârşite vindecări şi se întâmplă minuni spre slava lui Hristos Dumnezeul Care, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, este prea slăvit în vecii vecilor de tot norodul Lui. Amin.

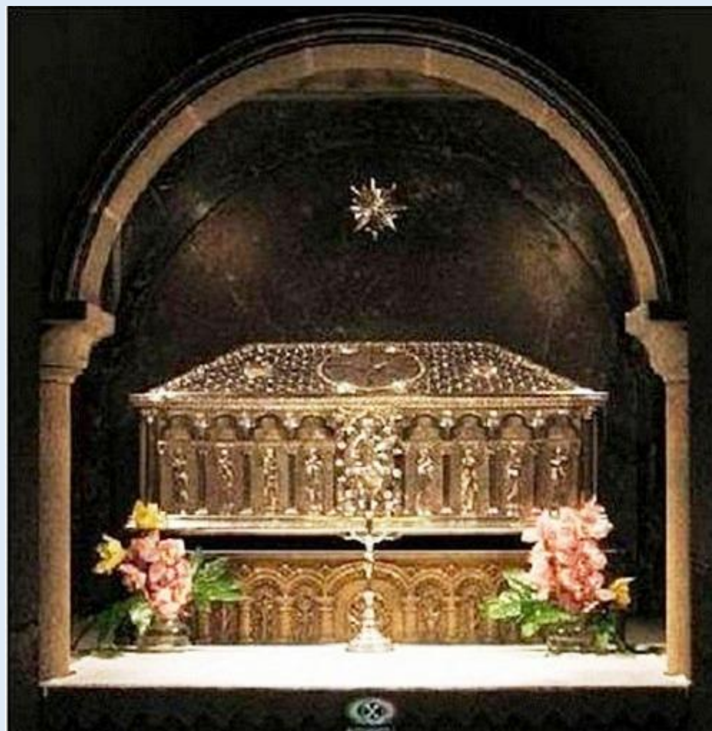
Troparul, glasul al III-lea: Apostol al lui Hristos prea ales şi frate cuvântătorului de Dumnezeu celui iubit ai fost, prea lăudate Iacove; cere iertare de greşale celor ce te laudă pe tine, şi sufletelor noastre mare milă.

Condac, glasul al II-lea - Glas dumnezeiesc auzind chemându-te pe tine, dragostea tatălui tău o ai trecut cu vederea, Iacove, cu fratele tău mărite, cu care împreună te-ai învrednicit a vedea dumnezeiască Schimbarea la faţă a Domnului.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.

Catedral de Santiago de Compostela

Sarcófago que contiene los restos mortales del apóstol Santiago el Mayor. Se halla en la catedral de Santiago de Compostela